

XXIX. évfolyam | 2017/3.

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

Requiem	2
Az utolsó jutasi őrmester	3
Gyakorolj, hogy győzz!	6
Akiket a kerozin füstje megcsapott	8
Jó példával vezess!	10
A csapatot irányítani és „edzeni” kell	14
Célpontban a jövő katonái	16
Ott kell lennünk a fiatalok mindennapi életében	17
UltraBalatont futottak a tűzserészek	18
WODOM – Eddz, küzdj, érd el!	20
Szezonnyitó, csobbanással	22
Humor	23
Itt a nyár, irány a fürdő	23
Történelmi visszatekintés	24

REQUIEM

Elkezdődött a nyár. Kinek pihenést jelent, kinek csak a klimatikus viszonyok változását. Egy dolog azonban biztos és megmásíthatatlan tény: meleg van. A határon szolgáló katonák bizonyosan másképpen gondolnak az időjárásra, mint akik a Balaton partján, esetleg valamelyik tengerparton, vagy csak egyszerűen víz mellett pihennek családjukkal. Másképp viszonyulnak azok is az időjáráshoz, akik a lak-tanyákban, gyakorlatokon, esetleg missziókban teszik a dolgukat, és várják, hogy egyszer majd ők is kivehessék megérdemelt szabadságukat. Megint másképp azok a katonák, akiknek az életében igazán fontos esemény történt a közelmúltban, akik hivatalosan is a Magyar Honvédség altisztjei lettek július 8-án. Ám ezt a felemelő pillanatot számtalan, egy héten át tartó gyakorlás előzte meg, hogy az esemény olajozottan, minden résztvevő számára hiba nélkül, igazán katonás precizitással legyen végrehajtva.

Komoly feladat ez – nekünk, akik már régen, vagy nem olyan régen, de túl vagyunk rajta, emlékek tömkelegét idézi fel. Többségében megfakult, ám mosolygós emlékek ezek. Nekem, aki már régóta nem számolom hány katonai eskün és altisztavatáson vettem részt, az utóbbi időkből felrémlik egy arc, egy igazán ikonikus, karakteres arc. Hivatástudat, elhivatottság, hazaszeretet sugárzott róla. Amikor remegő hangon elmondta köszöntőjét, mindenki Rá figyelt. Csend volt, pissenés sem hallott. Beszédében több mint száz megélt életév bölcsességét, egy világháború keserűségét, s mellette számtalan boldog pillanatot próbált néhány mondatba sűrítve összefoglalni és útravalóul adni a Magyar Honvédség frissen avatott őrmestereinek. Sajnos, az idén avatottak mindezt már nem élhették meg, hiszen a vándor, igazán hosszú út után, végleg megpihent. Nem volt fáradt, hiszen készült a mostani eseményre is. Szelleme friss, üde volt, tervekkel teli, csak a teste nem bírta már. Szomorú, fekete keretes írás tudatta, hogy Hegedűs Ferenc életének 102. évében elhunyt. Egy név a sok száz közül, akik nap mint nap hasonló útra kelnek, de nekem, nekünk, altiszteknek ennél azért jóval több. Hegedűs Ferenc páncélos őrmester – Feri Bácsi, az utolsó még élt, Jutason végzett altiszt – nincs többé. Ahogyan mondják, csak az hal meg igazán, akit elfelejtenek. Nekünk, az utókor-nak kötelességünk emlékét megőrizni, azokat az értékeket továbbvinni, amelyek szerint élt, amelyek számtalan nehézségen átsegítették. Azon értékek ezek, amelyek több száz éve minden hazaszerető állampolgár, minden katona életét meg kell hogy határozzák, amelyeket az Altishti Hitvallásunk és értékeink írott formában is megjelenítenek. Igazi példaképe volt Ő a Magyar Honvédség altiszti karának – olyan altiszt, akire méltán lehetünk büszkéek.

Nyugodj Békében Őrmester Úr, Nyugodj Békében Feri Bácsi.

Tigyi István Zsolt főtörzsszáslós

Kriston István főtörzszászlós, az MH vezénylőzászlósa a honvédelmi miniszter nevében ajándékot nyújt át Hegedűs Ferencnek

AZ UTOLSÓ JUTASI ŐRMESTER

Június 20-án mély megrendüléssel álltunk Cegléden, a Csengettyűs temető ravatalozójánál. Katonai tiszteletadással helyezték örök nyugalomra Hegedűs Ferenc páncélos őrmestert – Feri bácsit, aki elmaradhatatlan résztvevője volt az altisztavatásoknak, és számtalan, a Magyar Honvédség leendő altisztjeinek megtartott rendhagyó történelemóra fűződik a nevéhez. Olyan példaképét vesztette el az altiszt kar, akire méltán lehet büszke, akinek hazaszeretete, elhivatottsága két századon is átívelve irányt mutatott minden magyar embernek, minden magyar katonának.

Hegedűs Ferenc 1914 júliusának tizedik napján látta meg a napvilágot egy kis településen, Szolnoktól nem messze, Szajolban. Iskolai tanulmányainak befejezése után – a kor elvárásainak megfelelően négy elemi végzett – 17 évesen, a családi hagyományokat követve a Magyar Államvasutaknál kezdett dolgozni. Fiatalon aktívan sportolt. A Kecskeméti Testedző Egyesület (KTE) ökölvívójánál Bozsik István volt az edzője. Váltságúlyban megnyerte Dél-Magyarország bajnokságát, míg

Az Ansaldo kisharckocsi

az országos bajnokságon második lett. Válogatott kerettagként együtt edzhetett az ország legjobbjaival.

1937. szeptember 5-én kapta meg a sorkatonai szolgálatra a behívóparancsát Kecskemétre, az ott állomásozó magyar királyi I. Ferenc József I. Honvéd Huszárezred II. századosztályához. A szorgalmas és jó képességű fiatal embert tisztési iskolára vezényelték. A sikeres vizsgák után hamarosan őrzetővé, majd tizedessé léptették elő. 1938 novemberében egy felderítőjárőr parancsnokaként vonulhatott be a felszabadult Felvidékre. 1939 tavaszán, az úgynevezett szlovák–magyar kisháborúban Szobránc felé nyomultak

előre, ahol helytállásáért Dálnoki Miklós Béla tábornok, hadtestparancsnok dicséretben részesítette.

Katonai szolgálata alatt megtetszett neki a fegyelmet és rendet követelő katonai pálya, ezért 1939-ben, már mint szakaszvezető jelentkezett a Veszprém melletti, jutasi Magyar Királyi „Kini-zi Pál” Csapataaltisztképző Iskolába,

Hegedűs Ferenc m. kir. ht. őrmester 1943-ban megkapta a „Magyar Bronz Érdemérem hadiszalagon” kitüntetést

A Jutason végzett altisztek tablója 1941-ben (Hegedűs Ferenc az utolsó sorban jobbról a harmadik)

ahol a sikeres felvételit követően 1940-ben kezdte meg tanulmányait. Az iskolában fegyvernemet váltott, világosan látta, hogy a lovas harcászat, a huszár-ság kora leáldozott. A páncélos szakot választotta. Az alapos képzés során többek között megtanulta az Ansaldo kis harckocsi és a Turán típusú harc-

Szentendrén mindig nagy sikert arattak az altisztjelöltek körében Feri bácsi előadásai, élménybeszámoló

VALLOMÁSOK
Hegedűs Ferenc gépkeszítő

...a 1941-es évben...
...a 1942-es évben...
...a 1943-as évben...
...a 1944-es évben...
...a 1945-es évben...

Hegedűs Ferenc életéről a civil lapok is gyakran írtak

kocsi kezelését. 1941-ben hivatásos állományba vették, majd a következő év elején Németországba küldték Panzer IV. átképzésre. A kötelező vizsgák letételét követően a mozgósított magyar királyi 2. Honvéd Hadtest állományába helyezték és a szovjet frontra vezényelték. Itt, kiemelkedő helytállásának köszönhetően őrmesterré léptették elő. 1942 augusztusában alegységével a Don felé nyomul-

tak előre, Korotojajknál akartak átkelni a folyó túlsó oldalára. Egy felderítést követően észlelték, hogy az oroszok kettős páncélatú tankokat vetnek be, amelyek ellen a lövegeik csak nehezen tudtak eredményesen harcolni. Az itt kialakult harcokban nagy veszteséget szenvedtek el, a tisztek zöme hősi halált halt. Hegedűs őrmester átvette a parancsnokságot, és az általa irányított védekező harccal az alegység

Vezénylőzászlósok körében Balatonszőlősön, a jutasi altisztképzősök által 1942-ben épített templom előtt

Köszöntés a 100. születésnapon

maradéka végrehajtotta a visszavonulást. 1943. január 12-én részt vett az urivi hídfőnél jelentős páncélosokkal megindított szovjet támadás elleni védekezésben, ami a magyar 2. hadsereg tragédiájának kezdete volt. Hazatérte után a Donnál zajlott harcokban történő részvételéért, kiemelkedő helytállásáért Horthy Miklós kormányzó a Magyar Bronz Érdemérem hadiszalagon kitüntetést adományozta részére. 1944

nyarán már az újraszervezett magyar királyi 2. páncélososztály 3. harcokoszredében szolgált a szovjetek elleni harcok során. Egy évvel később Németországban esett angol hadifogságba. Egy évig tartó kényszerű pihe-nése alatt az angolok gépjárművezetőként alkalmazták.

Hazatérése után jelentkezett katonai szolgálatra, ám a jól kiképzett, háborús tapasztalattal és számtalan kitüntetés-

sel rendelkező altisztet a szovjetek elleni tevékenysége miatt elutasították. Leszerelését követően nehezen tudott elhelyezkedni. Először a Kecskeméti Konzervgyárban, majd a Volánnál dolgozott. Harminc év igazolt munkaviszonnyal, 60 éves korában ment nyugdíjba. Ezt követően a mindenkor pontos és lelkiismeretes Feri bácsi különböző munkakörökben még 32 évig dolgozott a neves szállítótársaságnál.

1995-ben nagy-nagy unszólásra lépett be a Honvéd Hagyományörző Egyesületbe, aktívan részt vállalt a szervezet tevékenységében. 2014 óta minden altisztavatáson részt vett. A Magyar Honvédség Altishti Akadémia parancsnokának meghívására az akadémián számtalan előadást tartott, számtalan alkalommal osztotta meg élményeit a hallgatókkal. Egész életében azok szerint az értékek szerint élt, amelyre a jutasi Magyar Királyi „Kini-zsi Pál” Csapataltisztképző Iskola kiképezte, felkészítette.

„Erős akarat minden akadályt legyőz, erős akarat csak erős hitből fakad.”

*Tigyi István Zsolt főtörzsszázlós
Fotó, reprodukció: HM Zrínyi-archív
és internet*

GYAKOROLJ, HOGY GYŐZZ!

A Combined Resolve VIII nemzetközi, terepen végrehajtott harcászati szintű gyakorlat

*„Nem azok a katonák nyerik meg a háborút, akik meghalnak a hazájukért, hanem azok, akik úgy harcolnak, hogy az ellenfeleiknek kelljen meghalni a saját hazájukért.”**

Számos hazai és nemzetközi gyakorlat és feladat után a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár 3. Bercsényi Miklós Lövészszázlójának állománya megkezdte a vasúti berakást 2017. 05. 23-án, amely első lépése volt a május 26. – június 16. között a németországi Hohenfelsben megtartott, *Combined Resolve VIII* elnevezésű (CbR VIII) nemzetközi gyakorlatnak. A közúti szállítással közel 240 magyar katona kezdte meg az átcsoportosítást a gyakorlat helyszínére, ahol a már megszerzett tudásról kellett gyakorlatban is számot adni.

A megérkezést követően a szokásos rutineljárás folytatódott, amely a szállás elfoglalását, a helyi szabályok ismertetését és a következő napi programokat tartalmazta. Az Összhaderőnemi Többnemzeti Készenléti Központ (Joint Multinational Readiness Center – JMRC) szokás szerint kitett magáért, folyamatos és szinte egymást érő felkészítéseket terveztek és szerveztek az állomány részére, amelyek az alegységeket, részlegeket és az altiszti állományt egyaránt érintették.

De milyen céllal és célkitűzéssel indult útnak ez a több alegységből és

A vasúti berakással indult a feladat végrehajtása

* Az eredeti idézet George S. Patton tábornoktól származik.

helyőrségből összetevődött zászlóalj? *A Combined Resolve VIII* tárgya a harcászati eljárások komplex műveleti térben történő begyakorlása és elsajátítása többnemzeti (multinacionális) környezetben.

Célja:

- A U.S. Army Europe (USAREUR, az Egyesült Államok Európában állomásozó szárazföldi hadereje) alárendelt katonai szervezetek és partnerországok által delegált műveleti képességek együttes, nemzetközi környezetben történő, harcászati szintű gyakoroltatása.

- A részt vevő nemzetek által használt harcéljárások ismertetése, gyakoroltatása, valamint tapasztalatsere.

- Felmérni a USAREUR-nak alárendelt katonai szervezetek és partnerországok művelettervezési (hatásalapú tervezés) és vezetési, valamint a rövidített döntéshozatali eljárás (Military Decision Making Process, MDMP) alkalmazásának képességét.

- Elősegíteni a kölcsönös megértést, együttműködést a részt vevő nemzetek között.

- Bemutatni, erősíteni és értékelni a USAREUR-nak alárendelt katonai szervezetek és partnerországok egységeinek és alegységeinek a NATO teljes spektrumú műveleteiben való részvételi képességét.

A végrehajtható feladatoknak megfelelően elkezdődött a MILES (Multiple Integrated Laser Engagement System – többcélú integrált lézeres harcászati rendszer) felvétele és felszerelése (személyi állomány, gép- és harcjárművek), hiszen az OPFOR (Opposing Force – szemben álló erő) is ezekkel rendelkezett.

A csökkentett logisztikai kis alegységünk éjt nappallá téve dolgozott azon, hogy a harcoló alegységek számára mindent előteremtsenek a végrehajtáshoz, amellyel, hogy ugyanolyan végrehajthatók voltak ők is, mint a gyakorlat többi résztvevője.

Ezzel párhuzamosan megkezdődött a törzsmunka is. A dandárharcparancs

A gyakorlat célja a részt vevő nemzetek által használt harcéljárások ismertetése, gyakoroltatása, valamint a tapasztalatsere volt

(3. Armoured Brigade Combat Team, 3. ABCT – 3. Páncélozott Ezred Harcsoport) kiadása után, a kapott feladatok feldolgozását követően a zászlóalj is kiadta a saját harcparancsát.

A zászlóaljnak is voltak célkitűzései, noha a megelőző másfél évben prioritást élvező „Közös Akarat” feladat miatt a gyakorlatra történő felkészülési idő kevés volt, a parancsnok elvárásait azonban ez nem befolyásolta.

Az 5/3. Bercsényi Miklós Lövészszázlójának (5/3 BMLZ) célkitűzései a következők voltak:

- Felmérni és fejleszteni a zászlóaljtörzselemek általános művelettervező és -vezető képességét nemzetközi környezetben;

- A törzs funkcionális szakterületei közül kiemelten kezelve fejleszteni az alábbiakat:

- a vezetés-irányítás, a kommunikáció, valamint az informatikai műveletek (harcászati szintű rádióhíradás, informatikai rendszerek megtervezése és üzemeltetése);
- harcmező felderítő előkészítése és értékelése;
- tüztámogatás.

- Nemzetközi környezetben gyakoroltatni az alapvető harc- (támadás, védelem), az ezzel kapcsolatos (harc-kiszolgáló támogatás), valamint kiegészítő (fedezőbiztosítás, előrevonás a harcérintkezés felvétele céljából, csapatmozgások, nyugvás) tevékenységek tervezését, előkészítését és végrehajtását zászlóalj-, század- és szakaszszinten.

A feladatok tisztázása érdekében és a kölcsönös megértést, együttmű-

ködést szem előtt tartva a 3. ABCT törzse folyamatos felkészítést és begyakorlásokat (rehearsal) tartott, amelyeket természetesen egy terepasztalon hajtottunk végre.

Az OCT (Observer and Coach Team – megfigyelő, döntnöki és tanácsadó csoport) is folyamatosan az alegységek, a törzs és a kulcsbeosztású személyek mellett tevékenykedett. Feladata többirányú volt, a döntések és javaslatok tisztázásával, „miért és hogyan” kérdésekkel, majd a végrehajtás értékelésével segítette a munkát.

A felkészítés befejeztével a zászlóalj a harcparancsban meghatározottaknak megfelelően megkezdte az előrevonást a várakozási körletbe. Megérkezés után 12 óránk volt a TAA (Tactical Assembly Area – taktikai gyülekezési körlet) elfoglalásáig, hogy felkészüljünk az előrevonásra. Az időjárás azonban már nem volt kegyes hozzánk. Azon a héten végig 30-32 Celsius-fokos, napos száraz idő volt, de a feladat megkezdésekor ez alapjaiban változott meg, és ahogyan szakmai berkekben mondani szokás, „lövészesre”, esőre váltott. Az előre meghatározott időpontban a felderítő-előkészítő csoport megkezdte az előrevonást, majd a kijelölt körlet átvizsgálását, elfoglalását és biztosítását, felkészülve a főerők fogadására. A főerő természetesen nemcsak a szokásos magyar vezetési, logisztikai elemet és lövészsorozatot, hanem két, Bradleyvel felszerelt amerikai lövészsorozatot és egy M1 Abramsszel felszerelt harcokocsisorozatot (Heavy Infantry) is magában foglalt.

Körletelfoglalás után a szokásos feladatok lettek végrehajtva, melyek során az OCT kiemelt figyelmet fordított az altiszti állomány tevékenységére, amely nem sokban, de azért mégis különbözik a hazai vonatkozásban elvárt és megszokott feladatoktól, szakasztiszti, század-, zászlóalj-vezénylőzászlósi és a nálunk nem létező műveleti altiszti (Operational NCO) szinten.

Az első napokban a zászlóalj védelemben, de ezzel egy időben a fő erőkifejtés irányában is tevékenykedett, amely a veszteségekből is látszódtott. Minden valóságűnek mutatkozott, a veszteségek és azok pótlása, „újra-élesztése” is, hiszen ha ez a veszteség az alegységektől nem érkezett be a zászlóaljtörzs irányába és ez nem lett tovább jelentve a 3. ABCT törzse felé,

Magyar katonák álcázott harcjárművön

akkor az alegység nem kapott sem humán, sem technikai utánpótlást.

Az altiszti állományra itt egy nem várt és békeidőszakban nem alkalmazott feladatrendszer működtetése hárult: a személyi és technikai veszteségek jelentése, pótlások és utánpótlások igénylése egy „Adminhálón” keresztül, amely a rajparancsnok, szakasztiszti, század vezénylőzászlós vonalon futott be a zászlóaljtörzshöz. Itt tényleg igaz volt az élet által már sokszor igazolt alapelv: „ha igényeltél, akkor volt, ha nem, akkor nincs. Tanulj belőle, hogy legközelebb legyen”. Hozzáteszem, hogy mind a logisztikai szakaszunk, mind a logisztikai részlegünk minden lehetőségét és erejét mozgósítva azon volt, hogy a végrehajtás semmilyen körülmények között ne szenvedjen hiányt.

A védelmi feladat befejeztével az JMRC OCT AAR-t (After Action Review – bevetés utáni kiértékelés, BUK) tartott számunkra, ahol a végrehajtott feladatokat elemeztük ki. Ezt követően a támadó feladatot következett, még intenzívebb mozgásokkal és „ugrásokkal”, CP (Command Post – vezetési pont) áttelepítésével. Számunkra ismeretlen, nem begyakorolt területen végrehajtott feladatok voltak ezek, ahol igazán megmutatkozott a

A magyar altisztek számos tapasztalatot szereztek a nemzetközi gyakorlaton

szakmaiság és a hozzáértés. Ezek a feladatok éjszaka, hegyi terepen történő előremozgással voltak végrehajthatók, természetesen csak éjjellátó eszközökkel, és itt előtérbe kerültek a már végrehajtott vezetési gyakorlatok eredményei is.

Az alegységek folyamatosan vívták a támadó harcokat, amely kombinálva volt város- és helységharccal egyaránt, ahol civil aljátárszók is segítettek az igazán valóságű környezet és helyzet szimulálásában. Aki hajtott már végre ilyet, az tudja, hogy mennyire nehéz és összetett feladat ez egy ismeretlen területen. Itt nem volt idő két-három vagy több begyakorlásra. Mindent elsőre kellett a legjobb tudás vagy idő függvényében végrehajtani, még akkor is, ha utólag kiderült, lett volna más, jobb megoldás is. A sikeres támadó harc befejeztével a stabilitás megteremtésén és a helyreállításon volt a fő hangsúly.

Az ellátás és pihentetés merőben eltért a magyarországi gyakorlatokon megszokottaktól. Itt nem valósult meg a „kitelepülünk, és szépen berendezünk mindent, majd a kiképzés befejeztével visszamegyünk a táborba” elv. Hiányoztak az otthon megszokott dolgok, merőben más volt az étkezés és pihentetés mennyisége és minősége. Minden szintű parancsnok tudja, hogy a feladatok függvényében az állomány pihentetéséről gondoskodni kell. Természetesen a papíron létező „pihentetési terv” egy ilyen intenzitású harc feladatnál borul. Pihenőkörletek lettek kijelölve a fák között, de sokszor a harcjárműben és gépjárműben történő alvásról lehetett csak szó, a tisztálkodást is vissza kellett fogni ebben a 9-10 napban. Az étkezés változatos volt, hiszen harci körülményeket szem előtt tartva „készeltél”, MRE-t (Meal, Ready-to Eat) kaptunk, igaz, azt legálább napi háromszor.

A nehézségek és a kihívások ellenére mégis egy olyan nagy tapasztalatot adó nemzetközi gyakorlatról van szó, amelyet minden altiszt kollégámnak ajánlok. Itt jönnek ki a hibák, amelyeken javítani kell, amit semmi mással nem tehetünk meg, csak kiképzéssel és tanulással, hiszen a JMRC mottója is az: „Train to win!” – azaz „gyakorolj, hogy győzz!”.

*Manzák Attila törzsszászlós
Fotó: Horváth Gábor hadnagy*

AKIKET A KEROZIN FÜSTJE MEGCSAPOTT

Minden év július második napján a repülő-műszakiakat köszöntjük. Azokat a szakembereket, akik nélkül a repülés a kor követelményeihez igazodva nem létezhetne. 1903-ban, amikor a Wright testvérek megalkották az első motor által hajtott sikeres repülőszervezetet, akkor a pilóta egy személyben a szerelője is volt gépének, s így volt ez még sokáig. A repülőgépek korszerűsödése, az egyre komplexebb, műszakilag kifinomultabb, nagy bonyolultságú technikai remekművek megalkotása azonban megteremtett egy új foglalkozást, a repülőgép-szerelőt. Olyan emberek ők, akik szakmájuk mestereiként a repülő szerkezetek legkisebb, a normálistól eltérő rezdülését is észlelik, akik képesek órákon, napokon át akár egyfajta konzíliumot tartva megoldani egy problémát, majd utána elégedetten hátradőlve nézik, ahogyan munkájuk gyümölcse, elszakadván a földtől, büszkén befúrja orrát a felhők végeláthatatlan pamacsaiiba, hogy azután lágyan visszatérve nyugodjon a földön a következő feladatig. A repülő-műszakiak azok az emberek, akik vért s verítéket nem kímélve életük hitvallásának tekintik, hogy ezek a nagyszerű szerkezetek, ha úgy szükségeltetik, bármikor a levegőbe emelkedhessenek.

A repülő-műszakiak napja Adorján János gépészmérnök, repülőgép-

konstruktor, a magyar repüléstörténet egyik kiemelkedő alakja halálának napjához kötődik. Nagy elődként, fáradhatatlan fejlesztőként emlékezünk Adorján Jánosra, aki Magyarországon elsőként tervezett és épített repülőgépet, magyar motorral, hazai anyagokból. Őt tekinthetjük az első magyar repülő-műszakinak. Libelle elnevezésű gépének első kísérletei már 1909 decemberének elején zajlottak a rákosmezei gyakorlóterén. 1910. január 10-én került sor az első hivatalos, közönség előtti repülésre.

Azóta bizony sok idő elszállt a történelem szárnyain, de a repülő-műszaki szakállomány mind a múltban, mind a jelenben rátermettségéről tett és tesz

örökös tanúbizonyságot. A repülés fejlődésével a repülőgépek egyre bonyolultabbak, technikailag összetettebbek lettek, ami még precízebb, egyre magasabb szintű munkát igényelt a műszaki állománytól. Ma már a légi üzemeltetés az erre kiképzett hajózó-személyzet feladata, de a repülőgépek, helikopterek karbantartását és javítását a gyakran nehéz körülmények között dolgozó repülő-műszakiak végzik. Nélkülük aligha emelkedhetnének a levegőbe az égi szekerek. Odafigyelésük, elhivatottságuk, a repülés iránti szeretetük biztosítja a mindennapok gördülékenységét és a repülés biztonságát. A repülő-műszakiak komoly és felelősségteljes munkájának köszön-

hető a mindennapos üzemképesség, működőképesség és hadrafoghatóság. Munkájuk ott kezdődik, ahol e szerkezetek kerekeikkel érintik a betont, hogy egy-egy előkészítés, átvizsgálás, javítás után ismét az ég királynőiként ragyogjanak. Vállukon nemcsak a repülőgépek műszaki állapota, de személyzetük élete is nyugszik.

Méltán lehetünk büszkéek az általuk végzett munkára, mindarra az erőfeszítésre, amelyet sokszor mostoha, embert próbáló helyzetben tesznek itthon s külföldön is. A helyállásuk kimagasló példája a BAP (Baltic Air Policing), a most már RSM (Resolute Support Mission) néven futó, valamikori AMT (Air Mentor Team) és AAT (Air Advisory Team), ahol ezek a kiváló katonák a magyar klimatikus és társadalmi viszonyoktól oly messze álló körülmények között tették és teszik misszióról misszióra egyre magasabbra a lécet.

Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy itthon a repülő-műszaki lét nem merül ki a repülőtechnika üzemeltetésében, hisz oly sokan állnak helyt, tudásuk legjavát adva az általános katonai feladatok során mind az anyaalkulatoknál, mind a határ mellett.

A feladatok, melyek előttük állnak kitartást, áldozatkészséget és hivatástudatot követelnek. Egy új repülőtechnika érkezése, üzemeltetésének elsajátítása nem kis kihívás. A munkaerőpiaci viszonyok megváltozása, a „Közös Akarat” feladatban való részvétel – nem repülő-műszakiként – olyan tényezők, amelyek sok kolléga hitét és elhivatottságát tették már próbára és valószínűleg fogják is. Egyfajta szűrő ez, ami csak a legkiválóbbakat tartja meg, akik képesek a nehézségek ellenére is büszkén, esküjükhöz hűen, minden körülmények között helytállni.

Hiszem, hogy aki repülő-műszakinak született, az soha nem is lesz legbelül más, hiszen kevés olyan szakma van, amely művelőjétől ennyi kreativitást, ennyi rugalmasságot és áldozatot követelne, amely megélése egy életre meghatározza az illető gondolkodásmódját, problémamegoldó képességét és életvitelét.

Tigyi István Zsolt főtörzsászlós

Fotó: Kaszab Tibor százados,

Simon Zoltán zászlós,

Usztrunul Norbert főtörzsőrmester,

Bede Péter főtörzsőrmester

JÓ PÉLDÁVAL VEZESS!

„A jó vezetés a példamutatást jelenti, nem pedig azt, hogy ráerőltessük a többiekre az akaratunkat.”

Chris Austin Hadfield

Április 12–13. között Szentendrén, a Magyar Honvédség Altiszti Akadémián rendezték meg a „Mil to Mil” Katonáktól katonáknak programot, amely a fiatal tisztek és altisztek szakmai tudását és együttműködési kompetenciáik erősítését támogatja.

Az Ohioi Nemzeti Gárda 1993 óta működik együtt Magyarországgal. A Magyar Honvédség aktívan részt vesz számos biztonsági, a humán faktort erősítő együttműködési tevékenységben, kezdve a kölcsönös képzéseken és tréningeken át a gyakorlatokig, ösztönző képzésekig. A szentendrei képzés során az amerikai hadsereg vezetési stílusáról hallgattak a résztvevők előadásokat, illetve a vezetéselmélethez kapcsolódó gyakorlati jellegű feladatokkal fejlesztették mind szakmai képességeiket, mind pedig angol nyelvtudásukat. A tanfolyam célja a vezetői ismeretek bővítése, a vezető és a beosztott közötti kooperáció hatékonyságának növelése volt. A résztvevők nagyon pozitívan vélekedtek mind az előadók stílusáról, hozzáállásáról, mind pedig az Altiszti Akadémia szervezői támogatásáról. „Nagyon hasznos volt idegen nyelvi

Bozó Tibor dandártábornok, az MH Altiszti Akadémia parancsnoka amerikai katonákkal

ismereteim frissítésére, bővítésére, mivel az anyanyelvi oktatói állomány folyamatosan kérdezett, így állandó jelleggel arra ösztönözte a tanfolyam résztvevőit, hogy használják az angol nyelvet” – foglalta össze véleményét Veres Lajos hadnagy, a Magyar Honvédség 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred tisztje.

A vezetés egyik alappillére a kommunikáció. Többnemzeti környezetben hatékonyan dolgozni, együttműködni más nemzetek katonáival pedig csak úgy lehet, ha van egy közös nyelv,

amelyen szót értenek. Az oktatók igyekeztek különböző szituációs gyakorlatokkal a képzésbe aktívan bevonni a résztvevőket, ahol mindannyian megfigyelhették, hogyan változik, esetenként torzul az információ, amíg a vezetőtől a beosztott állományhoz ér.

„Mivel személy szerint nagyon kedvelem az amerikaiak hozzáállását és gondolkodásmódját – nemcsak a közös munka során, hanem az élet minden területén –, kifejezetten pozitív élményként éltem meg a lehetőséget, hogy a tanfolyam során együtt dolgozhattunk” – összegezte tapasztalatait Palágyi Gáspár hadnagy a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezredtől.

Az egyes feladatok során nemcsak a kommunikációs nehézségek áthidalására, de a csapatszellem erősítésére is hasznos eszközöket kaptak a hallgatók. Fontos kiemelni, hogy a szervezők nagy hangsúlyt fektettek a pályakezdő tisztek és altisztek hatékony együttműködésének kialakítására. Nem feledkezhetünk meg arról, hogy egy fiatal tiszt mind pályafutása elején, mind pedig egész karrierje során az altiszt kollégák tapasztalatára, magas szintű gyakorlati tudására támaszkodva tudja eredményesen elvégezni munkáját.

Hargitai Ádám hadnagy (Magyar Honvédség 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred) úgy értékelte,

Kriston István főtörzszászlós, az MH vezénylőzászlósa a képzés egyik magyar résztvevőjének gratulál

Az amerikai oktatók nagyrabecslésüket fejezték ki a résztvevőknek

hogy „a képzésen a tisztek és altisztek aránya egyensúlyban volt, mind az előadók, mind a hallgatók részéről. Tanulságos volt pályakezdő tisztként tapasztalt vezénylőzászlós tanácsait, vagy épp a szintén pályakezdő altiszt kollégáink véleményét meghallgatni és beépíteni a közös prezentációba”.

„Számos alkalommal volt szerencsém részt venni amerikai katonák, tengerészgyalogosok által vezetett tanfolyamon, kiképzésen. Többször sor került a most átvett témákhoz hasonló kérdések feldolgozására is, így számomra ez a program főleg a már megszerzett ismeretek rendszerezése, illetve más nézőpontból való áttekintése miatt volt hasznos” – mondta Bernátsky László zászlós, a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred 1. Hídépítő Századának vezénylőzászlósa.

Soós Gábor zászlós, a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegység Honvéd Díszzászlóalj vezénylőzászlósa szerint „nekünk, magyar katonáknak el kell ismernünk azt a tényt, miszerint ahhoz, hogy megismerhessük más hadseregek működését, vezetési rendszerét és képzési struktúráját, hiteles forrásra van szükségünk. Forrásnak tekinthetjük az adott ország által biztosított előadókat, akik megértéséhez elengedhetetlen a jó nyelvtudás, és a kérdésés lehetősége, amely ebben az esetben adott volt”.

Kifejezetten pozitív élmény volt mindenki számára, hogy nemcsak passzív megfigyelőként vettek részt a képzésen, hanem különböző szituá-

ciós gyakorlatok segítségével tudták fejleszteni mind a vezetői-kommunikációs, mind pedig az idegennyelvtudásukat. A gyakorlatok során a fiatal pályakezdő tisztek gördülékenyen voltak képesek együtt dolgozni az altisztekkel, ami új alapokra helyezi egy fiatal tiszt vezetői szemléletét.

Az interaktivitás jó példája, hogy a képzésen részt vevő katonáknak az utolsó órákban előadást kellett tartaniuk a Magyar Honvédség vezetés-elméleti modelljéről. A teljes csoport részt vett az előadás elkészítésében, és végül őt, a csoport által kiválasztott katonát mutatta be. Szó volt az erkölcsi alapértékekről, a jó vezető tulajdonságairól és a vezetés-irányítás fő elemeiről. Természetesen az erkölcsi értékek és normák szintűgy megegyeznek az amerikai hadseregben hirdetett normákkal, ahogyan egy hatékony vezető tulajdonságai vagy a vezetés fő elemei sem térnek el, mégis jó volt mindezt összefoglalva látni, hallani.

Úgy vélem, ez a tanfolyam kiváló példája azoknak a lehetőségeknek a kiaknázására, amelyet a Mil to Mil-program, az együttműködés az Ohioi Nemzeti Gárdával a Magyar Honvédség részére biztosít. Remélem, a jövőben számtalan hasonló képzés követi majd a mostanit, minél szélesebb körnek biztosítva a lehetőséget, hogy katonáink – akár már pályakezdőként is – megismerhessék más hadseregek működését, eljárásait és az alkalmazott módszereket.

*Vizinger Diána hadnagy
Fotó: Duruczné Téglás Dóra
főhadnagy*

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar

A kiadásért felel:

Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:

Kriston István főtörzszászlós,

a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Tagok:

Balog Sándor főtörzszászlós

Berek Zsolt törzszászlós

Bogya Sándor főtörzszászlós

Gervai János főtörzszászlós

Kovács Miklós főtörzszászlós

Dr. Murinkó Attila alezredes

Négyesi Tibor főtörzszászlós

Soós Lajos főtörzszászlós

Tigyi István főtörzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság

Felelős vezető:

Benkóczy Zoltán ügyvezető

Ágazati igazgató: Vigh Mihály

Mb. szerkesztőségvezető:

Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán

Olvasószerkesztő: Eszes Boldizsár

Korrektor: Apagyiné Gáspár Jolán

Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin

Címlapterv, poszter: Dani Márton

Címlapfotó: Simon Zoltán zászlós

Poszterfotó: Singer Éva hadnagy

Szerkesztőségi titkár: Szabó Anita

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355,

fax: 459-5354

e-mail cím: kisszoltan@armedia.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft. Sokszorosítóüzem

Felelős vezető: Pásztor Zoltán

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

Miklós Zoltán Pál főtörzszászlós 2013-ban (még törzszászlósként) megkapta az Év katonája megtisztelő címet

A Magyar Honvédség 54. Veszprém Radarezred a magyar légtér szuverenitásáért és védelméért, az ehhez kapcsolódó meghatározott támogató, biztosító feladatok végrehajtásáért felel. Feladatrendszeréből adódóan az ország hat helyőrségében települ. A légtér felderítését három Gerinc Radar Mérőpont 3D-s radarokkal – amely 21. századi technika –, illetve két radarszázd modernizált szovjet gyártmányú rádiólokátorokkal folyamatosan, a nap 24 órájában végzi. Ennek az ezrednek a vezénylőzászlósa Miklós Zoltán Pál főtörzszászlós.

– Zoltán, kérlek, foglald össze életed első tizennégy évét, dióhéjban.

–1970. január 8-án születtem Budapesten. Édesanyám rokkantnyugdíjas volt, édesapám pedig 39 évig dolgozott a Dudari Szénbányában vá-

A CSAPATOT IRÁNYÍTANI ÉS „EDZENI” KELL

járként. Ő volt a családfenntartó. Egy nővérem van, ő a zirci önkormányzat városfejlesztési és építési osztályán osztályvezető, és a város főépítésze. Általános iskolai tanulmányaimat egy kicsiny bakonyi faluban, Borzaváron végeztem. Akkoriban a kedvenc időtöltésem a foci és a bringázás volt. Tizenegy évig játszottam is a járasi futballbajnokságban. Az általános iskolai tanulmányaim után Veszprémben, az Alumíniumipari Szakközépiskolában folytattam a diákéveimet.

– Mi az első élményed a honvédséggel összefüggésben? Hol találkoztal először ezzel a hivatással?

– Középiskolai tanulmányaim részét képezte a honvédelmi ismeretek tantárgy. Ekkor gondolkodtam először a katonai hivatáson. Ezen túl az anyai nagyapám harcolt a második világháborúban. A családi legendárium szerint – ezt a nagyapám katonaiszolmányában tett bejegyzések igazolják – az alapképzést Komáromban kapta 1937-ben, majd Veszprémbe kapott behívót, és innen került az orosz frontra szakaszvezetői rendfokozatban. 1944-ben előléptették őrmesterré, és lövészsakaszparancsnok-helyettesi beosztásba nevezték ki.

– Te miért választottad ezt a pályát?

– Mint már említettem, Veszprémben az Alumíniumipari Szakközépiskolában érettségiztem 1988-ban, majd

még ebben az évben jelentkeztem szintén Veszprémben, egy szakközépiskolai érettségihez kötött, kétéves gépjárműtechnikusi iskolába. A dudari Volánál voltam szakmai gyakorlaton, és a vizgák előtt az igazgatótól konkrét állásajánlatot kaptam, de amikor a végzettséget igazoló okmányokkal jelentkeztem a vállalatnál, közölték velem, hogy létszámleépítés van és a régi dolgozókat szeretnék megtartani. Gyakorlatilag a rendszerváltás időszakát éltük, a nagyvállalatok sorra mentek csödbe, illetve darabolódtak szét, így munkanélküli lettem. Dolgoztam a mezőgazdaságban, erdészetnél fakitermelésben, faárúkészítő kisiparosnál, faesztérigán és marógépen is. Ekkor jött a behívóparancs. 1990 novemberétől a Magyar Honvédség 54. Veszprém Rádiótechnikai Dandár (MH 54. Veszprém RTDD) Javító Század állományában teljesítettem az egyéves sorkatonai szolgálatomat, a gépjárműjavító műhelyben dolgoztam gépjárműtechnikai szerelőként. A sorkatonai szolgálat letelte előtt a gépjárműjavító szakasz parancsnoka ajánlotta fel az egyik raj gépjárműjavító technikus beosztását. A műhelyben azt a szakmát gyakorolhattam, amit választottam és szeretek a mai napig is, így vállaltam a tovább-
szolgálói jogviszonyt, őrmesteri rendfokozatban. 1991 novemberében lettem őrmester mint az MH 54. Veszprém RTDD, Javító Század, 1–4. gépjárműjavító raj technikus.

– Mikor érezted először azt, hogy beosztottból vezetővé váltál?

– Amikor a gépjárműjavító rajparancsnok lettem. Beosztottokról kellett gondoskodnom, kiképezni őket az általános katonai ismeretekből és a szakmából is. Javító műhelykocsival jártam a rádiótechnikai (rt.) századokat. Akkoriban huszonnégy helyőrségben volt rt. század az ország számos pontján. Több alkalommal hetekre indultunk útba és javítottuk a gépjárműtechnikákat. A feladat-végrehajtás sikere a kiképzés minőségén és a katonákkal való határozott, de emberséges bánásmódon múltott.

Lövészet előtti eligazításon

Az Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyam hallgatójaként (balról az 5. a sorban)

– Milyen tanfolyamokon, iskolai képzéseken, missziókban vettél részt, és miért fontosak ezek számodra?

– 2001-ben elvégeztem egy vezénylőzászlósi tanfolyamot Szolnokon, később – 2011-ben és 2014-ben – pedig Szentendrén szereztem előbb „honvéd zászlós”, majd „összhaderőnemi vezető altiszt” végzettséget. Ezeken túl angol nyelvvizsgával, ECDL, Közigazgatási és biztonsági rendszergazda végzettséggel is rendelkezem. Úgy érzem, minden tanfolyam elvégzése nagyobb elméleti tudással vértéz fel. A Közös Akarat feladatban 2015 decemberében és 2016. márciusban 1-1 hónap időtartamban, majd április hónapban két hét időtartamban a Magyar Honvédség Dunántúli Ideiglenes Alkalmi Kötelék (MH DIAK) parancsnoka mellett vezénylőzászlósi beosztást láttam el; ezután 2016 év végén és 2017 elején két-két hét időtartamban lehetőségem volt ugyanezt a beosztást a Magyar Honvédség Alföldi Ideiglenes Alkalmi Köteléknél (MH AIAK) betölteni. A felsorolt feladatok ellátásánál, mind az iskolai, mind a több mint 25 év katonai szolgálat alatt megszerzett tapasztalatra tudtam támaszkodni.

– Mikor találkoztál először a vezénylőzászlósi rendszerrel, és hogyan lettél vezénylőzászlós?

– 2000-ben az a megtiszteltetés ért, hogy engem neveztek ki a Magyar Honvédség 1. Logisztikai Ezred Logisztikai Zászlóalj vezénylőzászlósi beosztásába. 2001-ben beiskoláztak az akkori Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Légierő Továbbképző Intézete által indított vezénylőzászlósi tanfolyamra.

A főtörzszászlós a sporttevékenységek közül a futást és az erőfejlesztést részesíti előnyben

– Mit tartasz a legnagyobb kihívásnak a jelenlegi beosztásodban?

– Az Ezred Altiszti Támogató Csatorna (EATCS) szervezett működtetését, a parancsnoki vezetési rendszer hatékony támogatását az EATCS-n keresztül úgy, hogy kivívjam az altiszti és legénységi állomány megbecsülését és tiszteletét, az ezred vezető állományának elismerése mellett. Ez egy csapatmunka, és a csapatot irányítani és „edzeni” kell. Ebben a megközelítésben csapatkapitány és eredményes edző szeretnék lenni.

– Hallhatnánk pár gondolatot a „civil” Miklós Zoliról? Mi érdekel, hogyan töltöd a szabadidődet, család...?

– 1993. december 18-a óta élek boldog házasságban a feleségemmel, Bernivel. Ő szintén a Magyar Honvédségnél dolgozik, közalkalmazotti munkakörben. Egy lányunk van, Roxána,

18 éves, aki a veszprémi egyetemi röplabdacsapat igazolt játékosa, és emellett kitűnő tanuló a Veszprémi Közgazdasági és Közigazgatási Szakközépiskola 3. évfolyamában. Rendkívül büszke vagyok a családomra! Szabadidőmben szeretek javítani, szerelni, fával dolgozni, a családi házunk körül tevékenykedni. Igazából minden érdekel. A sport területén a futás és az erőnlétfejlesztő edzések érdekelnek a legjobban.

– A jövőre tekintve milyen elképzeléseid vannak?

– Mint már említettem, egy kicsiny bakonyi faluból származom, és a szüleim – én legalábbis úgy érzem – büszkének lennének rám, arra, amit elértem. A célom, hogy továbbra is becsülettel szolgáljam a hazámat, hiven a katonai eskümhöz.

Berek Zsolt törzszászlós

Fotó: BSM-archív

CÉLPONTBAN A JÖVŐ KATONÁI

Hadibázissá alakult iskolai aula, „Erőt, egészséget!” köszöntéstől hangos folyosók, látványos géppark az intézmény udvarán. Egy napra katonás fegyelem uralkodott a két dabasi iskolában, a Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolában és a Táncsics Mihály Gimnáziumban, valamint a budapesti Magyar Gyula Kertészeti Szakképző Iskolában. Ezek azok a helyszínek, ahol a Magyar Honvédség Logisztikai Központ (MH LK) és az alárendelt katonai alakulatok vezénylőzászlói toborzónapot szerveztek az elmúlt két hónapban. Ezeken a rendezvényeken a tanárookra és a diákokra a megszokott tanmenet helyett rendhagyó tanórák és bemutatók vártak; a tankönyveket álcáhalóra, drónokra, airsoft-fegyverekre cserélték.

„Különös figyelmet kell fordítani a haderő és a társadalmi kapcsolatok szorosabbá fonására; a haderőnek nyitnia kell a fiatalok felé is!” – emelte ki dr. Simicskó István, Magyarország honvédelmi minisztere mint a 2017 januárjától elindult „Zrinyi 2026” néven ismert honvédelmi és haderőfejlesztési program egyik fontos célkitűzését. Az MH LK – ennek megfelelően – törekszik arra, hogy a toborzókampányok programokkal történő folyamatos támogatásával, minél több lehetőséget megragadva megszólítsa a pályaválasztás előtt álló diákokat; hogy minél több intézménybe eljusson és megismertesse a tanulókkal a Magyar Honvédség „logisztikai oldalát”, a mindennapi katonalét egy szeletét. Fontos, hogy a fiatalokban erősítsék az elkötelezettséget a haza védelme iránt, hiszen a Magyar Honvédség így tudja

még hatékonyabban erősíteni azokat az időálló alapértékeket, amelyek a jövő katonáit kell hogy jellemezzék, és amelyek a múltunk során meghatározóak voltak és napjainkban is azok.

„A katonai szolgálatot nem csupán egy szakmaként, hanem igazi hivatásként szerettük volna bemutatni a fiataloknak, hangsúlyozva azt, hogy a fizikai, erőnléti szerep mellett a legfontosabb értékei egy katonának a hazaszeretet, a hűség, a bajtársiasság, a tisztelet és a fegyelem” – nyilatkozott Kovács Miklós főtörzsszászlós, az MH LK vezénylőzászlósa. Ezenkívül még hozzátette, hogy a Magyar Honvédség a lehetőségek teljes tárházát kínálja fel a pályakezdő fiatalok számára, mindenki eldöntheti, mire specializálódik.

A Magyar Gyula Kertészeti Szakképző Iskola toborzónapjának koordinátora Túri Veronika főtörzsrőmester volt a Magyar Honvédség Anyagellátó Raktárbázistól (MH ARB), a másik két helyszínen pedig szintén az alakulattól érkező Ernst József törzsszászlós volt a főszervező, akivel rövid interjút is készítttem (lásd külön írásunkat).

Mindhárom toborzó helyszínen igyekeztek a Magyar Honvédség több szegmensét bemutatni és hasznos információkkal ellátni a felvételi előtt állókat. Az érdeklődést a jelen lévő katonai alakulatok megpróbálták maximálisan kiszolgálni, hiszen különböző előadásokkal, élménybeszámolókkal, valamint statikus és dinamikus technikai bemutatókkal készültek.

Az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokságtól (MH KIKNYP) érkezett Csuhá Ádám

törzsrőmestertől segítségével minden diák megismerhette a katonai toborzás rendszerét: többek között a jelentkezés feltételeit, a felvételi tudnivalókat, illetve a katonai szolgálat sajátosságait. A katonai életpályáról a saját tapasztalatait osztotta meg a tanulókkal az MH Anyagellátó Raktárbázis (MH ARB) egyik katonája, Bartos Nándor szakaszvezető. Ő a honvédség izgalmas és mozgalmas oldalát mutatta be a bűvárképzéstől a missziós élményekig. Ezt követően az MH Katonai Közlekedési Központ (MH KKK) szervezeti felépítéséről, feladatrendszeréről, a katonai szállítás rejtelméről beszélt az alakulat vezénylőzászlósa, Sári Zsolt törzsszászlós. A Táncsics Mihály Gimnázium és a Magyar Gyula Kertészeti Szakképző Iskola nebulói nagy ámulattal hallgatták az MH vitéz Bertalan Árpád 2. Különleges Rendeltetésű Ezredről (MH 2. KRE) szóló igazán érdekfeszítő tájékoztatót.

Az előadások befejeztével játékos feladat következett a fiatalok számára: az elhangzottakkal kapcsolatosan kellett válaszolni különböző kérdésekre. Aki eltalálta a helyes megoldást, egy kis ajándékot kapott.

Mindhárom iskolában a „legmenőbbek” az airsoft-fegyverek voltak a diákok körében, amelyeket ki is próbálhattak egy felállított mini mobilöltőren, szakképzett katonák segítségével. A dinamikus bemutató részét képezték még az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár (MH BHD) különleges diszolgócsoportjának, illetve az MH 2. KRE katonai közelharc-bemutatói.

Egy hatalmas gépjárműpark is várta az érdeklődőket a Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskola és a Táncsics-gimnázium sportpályáján. A fiatalok ezekbe az eszközökbe bele is ülhettek, sőt az MH Katonai Rendészeti Központ (MH KRK) hangosan szirénázó járóautóival mehetek is egy kört, nagyon élvezve a spontán katonai rendési akciót.

Az iskolák aulájában pedig az egész nap megtekinthető statikus bemutatóké volt a főszerep. A katonák ruházati, fegyverzettechnikai, vegyvédelmi és híradó eszközöket mutattak be, és a kíváncsiskodó diákoknak elmondták a főbb tudnivalókat ezek használatáról, működéséről.

A toborzónappal kapcsolatosan megkérdezték a Kossuth-iskola két diákját a dabasi rádió műsorában, akik pozitív véleménnyel voltak az őket célzó programsorozatról: nagyon örültek, hogy megszervezték, mindent szívesen kipróbáltak. Legjobban a logisztika érdeklőket, a szállítmányozás területe,

a fiúkat pedig természetesen a fegyverek is. Ők maguk úgy fogalmaztak, hogy a mai fiatal nemzedéknek igenis jót tene a hadseregben való szolgálat, amely többek között fegyelmre és tiszteletra nevel. Szavaikból érződött, hogy nyitottak a katonaság felé, amely szerintük magabiztosságot, erőt és stabilitást kölcsönöz.

A honvédelmi nap mindegyik iskolában nagy sikert aratott, igazán különleges élményben volt részük a résztvevőknek. Ha a fiatalok kicsit is elgondolnak a látottakon, vagy megosztják másokkal a tapasztalataikat, elmondhatjuk, hogy a toborzórendezvény már elérte első célját, gondolatokat ébresztett, érzéseket keltett.

A Magyar Honvédség a jövőben folyamatosan tervezi az oktatási intézményekkel való szoros együttműködést, elsődleges célnak tekintve a fiatalok katonai pályára való irányítását, a hazafias és honvédelmi nevelésüket. Az iskolák pedig, úgy tűnik,

hogy partnerek ebben a közös társadalmi szerepvállalásban. Ezt mutatják a dabasi Táncsics Mihály Gimnázium igazgatójának, Pásztor Gergelynek a szavai is: „A nemzeti nevelés és a hazaszeretetre való buzdítás minden oktatási intézménynek fontos, ezért is szerepel a jövőbeli terveink között a honvédelmi alapismeretek érettségi tantárgy bevezetése a képzésünkbe.”

Fontos ez a fajta hozzáállás mindkét fél részéről, hiszen a mai fiatal generációból kerülnek ki a jövő katonái.

Hegedüs Anita

Fotó: Hegedüs Anita és Szabó Beáta

OTT KELL LENNÜNK A FIATALOK MINDENNAPI ÉLETÉBEN

Beszélgetés Ernszt József törzszászlóssal

– *Hogyan jön létre egy ilyen jellegű együttműködés a Magyar Honvédség és a különböző oktatási intézmények között?*

– Az előjáró feladatszabása alapján kerestem fel Dabason a fent említett két iskola vezetőjét. Mindkét iskolaigazgató nagyon pozitívan állt a megkereséshez, ők is fontosnak tartják a honvédelem ügyét. Mindenhol egész napos programot terveztünk. A Táncsics-gimnáziumban immár második alkalommal voltunk jelen a Táncsicsnapok keretében, mely az iskola évente megtartott, egyhetes rendezvénye.

– *Milyen szempontok szerint szervezel meg egy-egy ilyen toborzónapot, hogyan tervezed meg a programokat? Próbálsz-e a fiatalok fejével gondolkodni, hogy mi az, ami legjobban érdekelheti őket?*

– A programok megszervezésében egy munkacsoport volt a segítségemre. A csoport tagjai az MH LK

vezénylőzászlósa, alárendelt alakulatainak egység szintű vezénylőzászlóssai, valamint az MH ARB vezénylőzászlóssai és rangidős altisztjei. Nem utolsósorban segített még az a tapasztalat is, melyet a honvédelmi szakkörök levezetése közben szereztem a táborfalvai és a tatárszentgyörgyi általános iskolákban. Ezeknek a rendezvényeknek az a célja, hogy ott legyünk a fiatalok mindennapi életében, hogy felkeltsük a figyelmüket és érdeklődésüket a honvédség felé, és olyan élményekkel gazdagítsuk őket, melyek elősegítik a honvédelem iránti elkötelezettségüket.

– *Milyen a közös munka a többi katonai alakulattal egy honvédelmi nap keretében? Mert ugyebár a logisztikai alakulatok mellett más szervezetek is képviseltették magukat. Pontosan mely katonai alakulatok vettek részt mindhárom oktatási intézmény honvédelmi napján?*

– A rendezvényeken részt vett még a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár (MH BHD), a Magyar Honvédség Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Katonai Igazgatási Központ Toborzó Részleg (MH KIKNYP), a Magyar Honvédség Katonai Rendészeti Központ (MH KRK), valamint a Magyar Honvédség 2. vitéz Bertalan Árpád Különleges Rendeltetésű Ezred (MH 2. KRE). Fontosnak tartom, hogy az ilyen jellegű rendezvényeinken más alakulatok is részt vegyenek, mivel csak így tudunk hiteles képet adni a fiataloknak a Magyar Honvédségről, és persze így színesebbek is a programok. Például az MH BHD különleges díszelgőcsoportja Dabas főterén többször fel is lépett április 5-én. Nagyon színvonalas bemutatót tartottak, melyet nemcsak a diákok, hanem a város polgárai is megtekintettek.

H. A.

A 2017-es megmérettetés résztvevői

ULTRABALATONT FUTOTTAK A TŰZSZERÉSZEK

Idén második alkalommal képviselte magát a Magyar Honvédség 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred csapata a XI. UltraBalaton elnevezésű futóversenyen, amelyet 2017. május 19–21. között rendeztek meg. 2015 őszén merült fel először az alakulatnál szolgáló két katona, Pozderka Attila és Fehér Anita főtörzsőrmesterek fejében, mi lenne, ha az ezrednél szolgálókból egy csapat részt venne a jubileumi X. UltraBalaton futóversenyen. A rendezvényről az egyik ötletgazdával, Pozderka Attila főtörzsőrmesterrel beszélgettem.

– *Hol találkozótál először a versenyen?*

– Mikor két évvel ezelőtt elkezdtem futni, még nem gondolkodtam versenyeken, de aztán egyre jobban megszerettem a futást, és elkezdtem böngészni az interneten, nagyobb kihívásokat keresve, és ott akadtam rájuk. Azt tudni kell, hogy az UltraBalaton

Szlivon Judith főtörzsőrmester és Schuh Gábor zászlós

220 km-es futóverseny, ami teljesíthető egyedül és csapatban is. Emellett van még egy betétszáma, a bringatúra a Balaton körül.

– *Milyen volt az első verseny?*

– Mivel a nevezés rohamosan közeledett, gyorsan össze kellett gyűjteni azokat az embereket, akikről tudtuk, hogy hobbiszinten futnak. Megkérdeztük őket, van-e kedvük részt venni a versenyen, és szerencsére mindenki igent mondott. Így már volt egy kilencfős futócsapat (Kovács Viktor őrnagy, Zsolnay Gábor százados, Csizmadia Dávid hadnagy, Schuh Gábor zászlós, Fehér Anita főtörzsőrmester, Bábel Attila főtörzsőrmester, Szlivon Judith főtörzsőrmester, Mák Milán szakaszvezető és jómagam), és egy kerékpáros kísérőt is sikerült beszervezni Kálucz Mariann hadnagy személyében, így tíz fővel indult a versenyen az EOD team. A versenyt végül 19:23:38 idővel sikerült teljesíteni, ami összetettben a 103. helyre volt elég.

– *Melyek voltak a versenyről szerzett első benyomások, élmények?*

– Alig ért véget a verseny, szinte egyből eldöntöttük, hogy 2017-ben újra nekivágunk. Miért született meg ez a döntés olyan hamar? Hát, röviden összefoglalva, nagyszerű verseny, jó csapatépítés, hihetetlen élmény. Az EOD team tíz fővel nevezett a 2017-es megmérettetésre, végül nyolcan futottunk, mivel többen sérülés miatt kiestek a csapatból a felkészülési időszak alatt. A kilencedik csapattag Mészáros Zoltán zászlós volt, aki kerékpárral kísérte a futókat.

– *Milyen volt a mostani verseny?*

– Sokban különbözött az előző évitől. Egyrészt kevesebben voltunk, és az

Bábel Attila főtörzsőrmester

időjárási körülmények is mások voltak. Folyamatosan figyeltük az előrejelzést, hogy mikor érkezik az eső, mivel a meteorológia ezt jósolta. Sajnos bejött, körülbelül éjjel kettőkor leszakadt az ég az egész nap tomboló viharos szél mellé.

– *Milyen volt a csapat?*

– Nagyszerű! Az előző évhez képest sokkal jobban működött, persze ehhez kellett az is, hogy tudtunk építkezni a korábbi tapasztalatokból. Gondolok arra, hogy sokkal előbb megkezdtük a szervezést, amiből a csapat minden tagja kivette a részét. Le voltak osztva a feladatok, volt, aki a szállást,

volt, aki az autógénylést intézte, de sorolhatnám a kisebb részfeladatokat is. Itt szeretném megköszönni a csapat nevében az alakulatnak, hogy biztosított egy gépjárművet számunkra.

– *Ahogy már említetted, voltak sérülések a felkészülés alatt, nem gondolkodtatok új emberek megkeresésén?*

– Valóban, gondolkodtunk, végül egy embert, Vass Tamás főtörzsőrmestert vettük be a csapatba, így alakult ki a nyolcfős csapat az idei évre. Szeretném hangsúlyozni, hogy a csapaton belül közösen döntöttünk ebben a kérdésben. Számomra ez is az egységet mutatta meg.

– *Vannak-e terveitek a jövőre?*

– Természetesen vannak, de még messze a jövő évi verseny, és sok minden befolyásolhatja még az indulást, például változik a nevezési rendszer is. Ami viszont biztos, hogy szeretnénk részt venni. Valószínűleg többen leszünk majd, mivel nagyon sokan kerestek minket a versennyel és a csapathoz való csatlakozással kapcsolatban is. A soron következő felkészülési állomás – mint egyfajta bemelegítés – az Ultra Tisza-tó verseny lesz júliusban.

– *Végül, de nem utolsósorban, hogy végzett a XI. UB-n az EOD team?*

– Előző évi eredményünket megjavítva 18:54:18 idővel értünk célba. Céges kategóriában ez a 24., összetettben a 104. helyezéshöz volt elég. Az idei csapat tagjai voltak: Kovács Viktor őrnagy, Zsolnay Gábor százados, Schuh Gábor zászlós, Bábel Attila főtörzsőrmester, Szlivon Judith főtörzsőrmester, Vass Tamás főtörzsőrmester, Mák Milán szakaszvezető és jómagam.

Schuh Gábor zászlós

Fotó: Pozderka Attila főtörzsőrmester

A Honvédségi Szemle 2017/4. számának tartalmából

Porkoláb Imre dandártábornok: Aszimmetrikus konfliktusok tapasztalatai a nemzetbiztonsági tanácsadó szemszögéből

Szekeres Zoltán alezredes: Egy haderőnem születése: A NATO különleges műveleti erők vezetési rendszerének kialakulása, fejlődése
Nyitrai Mihály: Nem halálos fegyverek és az információs műveletek

Nagy Norbert őrnagy: A szállító helikopterek légi szállítási kapacitásának jelentősége

Czeglédi Mihály: Az információs műveletek szerepe a korszerű parancsnoki gondolkodásban

Boda Mihály: Erényes katona és igazságos háború. A katonai cselekvés katonai, illetve erkölcsi és morális megítélési szempontjainak viszonya

Varga Brigitta: A társadalmi integráció főbb kérdései és kockázati tényezői a kísérő nélküli afgán kiskorúak speciális célcsoportjánál

Harangi-Tóth Zoltán százados: A felderítő törzsmunka alkalmazhatósága a hadtörténeti kutatásokban

Mező András alezredes: Doktrínafejlesztés a Magyar Honvédségben

Németh András őrnagy – Károly Krisztián főhadnagy: Az erőkövetés megvalósításának lehetőségei a korszerű harcászati rádiórendszerek kommunikációs csatornáin

Ligeti Dávid: Az anyagháború vége a Karszton – A 11. isonzói csata

Bíró Ákos ömt százados: Gondolatok a Magyar Honvédség jelképrendszere, szimbólumai és kitüntetési rendszere racionalizálásának lehetőségeiről

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a honvedelem.hu portál Kiadványok rovatában.

WODOM – EDDZ, KÜZDJ, ÉRD EL!

„Csak egy biztos: szorítsd össze a fogaidat, tedd bele a munkát, és el fogod érni azt, amibe mások belebuknak.”

Paul Wade

A CrossFit a legkomplexebb és legösszetettebb mozgásformák közé sorolható fitnessrendszer, melyet Greg Glassman hozott létre 2000-ben. Az Egyesült Államokból származó szisztema a funkcionális edzésformákból építkezik, magában foglalja például az olimpiai súlyemelést, a szertornát, a kettlebellt, a futást, illetve az evezést – lényegében több sport elemeiből merít, és ezt olvasztja egy egészé. Népszerűsége 2005 óta robbanásszerű, napjainkig nemcsak a mozgást kedvelők körében aratott nagy sikert, de vitathatatlan hatékonyságával sikerült meghódítania az összes profi sportot is.

A CrossFit dinamikus világát Szijártó Jenő főtörzsörmeister, a Magyar Honvédség 25. Klapka György Lövészdandár altisztje ismertette meg velem. Jómagam ugyan sosem próbáltam még a fitness e típusát, de sportolói múltam kíváncsivá tett. A teljesség igénye nélkül igyekszem bemutatni Jenő tapasztalatain keresztül a CrossFitet, kiegészítve saját, a beszélgetés során kialakult véleményemmel.

Tudni érdemes, hogy Jenő egy 2012-es sérülést követően – leszakadt a bal bicepsz – rehabilitációs kezelésként kezdte el űzni a CrossFitet. Mindig is aktívan sportolt, de egy ilyen komoly sérülést követően csak fokoza-

Ha
komolyan
gondolod

...

WODOM

A fizikális korlátokon túl a mentális gátakat is le kell győzni az edzések során

tosan tudta újra elkezdni a mozgást. A CrossFit pedig kiváló lehetőséget biztosított számára, hogy apránként, újra felépítse fizikai állóképességét. Ami könnyed érdeklődésnek indult, mára kemény elhivatottsággá szilárdult. Jenő azóta megszerezte a WOD (Workout of the Day) Master Level 1 és Level 2 szintet – ezek CrossFit-edzői vizsgarendszerek. A leendő trénernek a Level 1-es a vizsga során megtanulják az összes alapmozgást – fekvőtámaszok, guggolás, kettlebell-használat,

húzózkodás, dobozra ugrás, valamint ugrálóköteles mozgások – helyesen bemutatni, oktatni a mozgásformát, illetve javítani a hibás tartást.

A WOD Master Level 2-ben az összes olimpiai súlyemelő-gyakorlat bemutatása, oktatása és javítása a vizsgafeladat, a rávezető gyakorlatokkal együtt. Ezenfelül a kézenállás és kézenjárás, kézenállásban kinyomás (handstand push-up), elől támasz rúdon és gyűrűn (bar/ring muscle-up), valamint az egylábás guggolás.

A fent nevezettek mellé elvégzett még egy X-training Crossover Fitness-tanfolyamot. Jellemző rá a széles körű eszközhasználat, valamint a kardió- és erőelemek sokszínű alkalmazása. Jenő mindezekeken felül végzettségei között tudhatja a Trigger Point Foam Rolling Level 1-es szintet, az online nemzetközi bírói vizsgát (Online Judges Course), valamint néhány hét óta az OKJ-s súlyemelőedzői tanfolyamot is.

A CrossFit legnagyobb előnye – véleményem szerint –, hogy bárkinek az edzettségi szintjére visszaskálázható. Ez fontos tudnivaló. Sok embert elriaszt a CrossFit, mert úgy vélik, túl kemény, túlságosan embert próbá-

„Képes vagyok rá? Igen!”

Legion Run – igazi csapatépítés

ló nekik. Megnyugtatók mindenkit, aki valaha is eljátszott a gondolattal, hogy belekezdjen: ez csak makacs, magát igen jól tartó tévhit. A CrossFit-gyakorlatok tulajdonképpen bárkinek a fizikális és fiziológiai szintjéhez beállíthatóak – súly- és korhatárra való tekintet nélkül. A CrossFit alapját egyébként a Navy Seal, azaz a haditengerészet minősítő kiképzése adja. Kemény, katonai testnevelés, ami funkcionális izomzatot épít és hagy rá időt, hogy művelője egészen az alapoktól építse fel állóképességét.

Jenő először a tatai helyőrség lakatanyájában tartott edzéseket, nem csak katonák számára. A civilek beléptetése viszont nagyban nehezítette az edzések megszervezését. Ekkor jött a gondolat, hogy kellene egy saját edzőterem. A többi, mint mondani szokás, már történelem. Jenő kis segítséggel kitelepült a városba és azóta van egy saját CrossFit-edzőterme.

A terem neve WODOM, egy furfangos és nem kevésbé ötletes mozaikszó. A WOD, illetve a DOM – utalva az edzőterem régi templom jellegére – szavak keresztesítéséből született meg. Talán az „én edzésem” és az „én templomom” kifejezések adják vissza legjobban a szó mélyértelmét.

De hogy néz ki egy edzés a „WODOM”-ban? Közös bemelegítéssel, úgynevezett edzésspecifikus gimnasztikával indul. Ilyenkor Jenő, vagy valamelyik tréner már állapotfelmérést is végez. Tudni kell, hogy minden edzés

kicsit más, mindig függ a jelenlevők aktuális állapotától, az előző edzéstől, egyszóval rétegelt. A metabolikus kondicionálás – vagyis az állóképesség fejlesztése – ezután következik. A megjelentek mindig három csoportra oszthatók: kezdőkre, középhaladókra és haladókra. A feladatok intenzitása természetesen csoportspecifikus.

A fizikális korlátokon túl a mentális gátakat is le kell győzni az edzések során. Jenő tapasztalata szerint hölgyeknél a legalapvetőbb akadály a „Képes vagyok rá?” kérdés felmerülése. A válasz pedig: igen! Mind képesek vagytok rá! Csak idő és munka kérdése. És hölgyeim, Jenő megnyugtató, sosem lesztek túl izmosak a CrossFittól! A megterhelés kemény. Ez tény. Az időráfordítás viszont nem olyan, mint egy profi sportoló esetében, így nem is növeszt túl sok izmot. Férfiaknál sokkal jellemzőbb a nagyfokú bizonyítási vágy. Jenő kendőzetlenül vallja be, a legtöbb CrossFit-edző urat zavarja, ha egy női edzőtársa ugyanazzal, vagy esetleg nagyobb súllyal és gyorsasággal végzi a feladatokat. Mindegy, hogy az adott hölgy évek vagy hosszú hónapok kemény munkájával jutott erre az eredményre. Csak az „itt és most”-ot veszik észre. A kihívás tehát nemcsak fizikális, hanem lelki és szellemi is!

A CrossFit második legjobb tulajdonsága – azon túl, hogy bárki, bármikor, bármilyen edzettségi szinttel elkezdheti –, hogy amennyiben aktív sportoló valaki, ezzel az edzés-

formával más sportágak versenyeire is fel tud készülni. Persze Jenő és a WODOM sportolói is élen járnak a versenyzésben, legyen szó éles megmérettetésről, házi versenyről vagy „csupán” egy edzésről. Az elmúlt hat hónapban összesen 19 versenyen vettek részt kiváló eredményekkel, mind a csoportos, mind az egyéni indulók tekintetében. A WODOM közösségében is nagy népszerűségnek örvend a Spartan Race, melyen ebben az évben is többször elindulnak.

A Spartan Race a világ legnépszerűbb akadályverseny-sorozata. A feladatok között szerepel: majomlétra, pallónfutás, kúszás, homokzsákcipelés, dárdadobás, nagy homokzsák felhúzósa egy csigán és nagyon-nagyon sok futás, kategória szerint sprint (min. 5 km és 20-23 akadály), super (13-16 km és 24-29 akadály), beast (19-22 km és 30-35 akadály), valamint az ultra beast (41 km és 60 akadály). Jenő szerint mindenki számára teljesíthető a kihívás, hiszen, ha valamelyik akadály nem megy, nem sikerül, kiváltható burpeevel, azaz négyütemű fekvőtámasszal.

Érdekes és tanulságos volt megismerkedni a CrossFit világával. A sport, ami minden csepp tenni akarást és kitartást megkövetel, csak jó hatással lehet művelőjére, hiszen ha elég kitartóak, elég elszántak vagyunk, akkor a kitűzött cél egy csapásra elérhetővé válik – és nem csak a sportban.

Pogrányi Viktória
Fotó: A szerző felvételei

SZEZONNYITÓ, CSOBBANÁSSAL

Látványos szezonnyitó programmal indult az idei strandszezon június 4-én Balatonakarattyan, a Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központban. A forró nyári vasárnapon nemcsak a fürdőzők, de még az ejtőernyősök is a vízbe ugrottak.

Pünkösdvasárnap reggel a Magyar Honvédség 86. Szolnok Helikopter Bázis (MH 86. SZHB) egyik AS-350B típusú helikoptere szállt le a Balaton-parton. A gép – a közönség nagy öröme – a Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központ (MH RKKK) nagyszabású szezonnyitó programjára érkezett. A rendezvényt megnyitó zászlóforgatók és dobosok bemutatója, majd egy izgalmas rendőri autós üldözés után az akarattyai magaspárt felett megjelent egy Mi-8 típusú szállítóhelikopter is. Az üdülő vízpartját ellepték az érdeklődők, hiszen nem mindennapi látványosságban volt részük: a helikopterbázis ejtőernyős szakállománya a gépből a tóba ugrott. Fidel Ákos százados, helikoptervezető a rendezvény szakkomentátora elmondta: a számtalan helikopteres képességből kettőt mutattak be, az egyik egy bekötött rendszerrel történő ejtőernyős dobás deszantmódszerrel, melynek a különlegessége az volt, hogy a vízre érkezés a nézők előtt, a strandon történt meg. Ez rendkívül bonyolult terepnek minősül a földre – azaz vízre – érkezés szempontjából, ugyanis az ejtőernyő, amint vízre érkezik, átázik és elkezd

lesüllyedni, és ehhez biztosítani kell rögtön a mentőcsónakokat, de ezt kiválóan megoldották a katonák. A másik képességük az alpin-módszerrel történő vízre ereszkedés; ilyen volt a jeges árnál a tiszacsegei kompra történő ereszkedés is.

A közönséget ámulatba ejtő bemutatóról szólva Lázár Tibor őrnagy, kiképzési részlegvezető kiemelte: a kijuttatási módok közül az egyik legbonyolultabb a vízre ereszkedés. „Az ejtőernyős kiképzést a szárazföldön gyakoroljuk, ezek extrém helyzeteket imitálnak. Képesek vagyunk NATO-kötelékben ilyen feladatokat a felderítő, illetve a kutató-mentő egységeinkkel, akár tengereken vagy óceánpartokon is végrehajtani. A közelmúltban történt tiszacsegei eset bizonyítja, hogy

szükség van ennek a technikának az elsajátítására” – tette hozzá az őrnagy.

A bemutatót követően dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke köszöntötte a résztvevőket. „Évek óta azon fáradozunk, hogy egy olyan rekreációs központot hozzunk létre, amely a nagyon komoly erőpróbát igénylő feladatellátás mellett lehetőséget biztosít a családoknak, hogy kikapcsolódjanak, jól érezzék magukat. Rendkívül fontos, hogy olyan családi léggör alakuljon ki minden katona körül, amely segíti és támogatja őket abban, hogy hivatásukat maximális erőbedobással tudják teljesíteni” – hangsúlyozta beszédében a vezérezredes.

A szervezők ebéd utánra is izgalmas programokkal készültek: vidám gypshow-val érkezett a tatai katonazenekar, látványos bemutatót láthattak a nézők a Magyar Honvédség 1. Tűzszerész és Hadihajós Ezred, valamint a Magyar Honvédség Katonai Rendészeti Központ katonáitól, de a társszervek is képviseltették magukat: a rendőrök autós üldözéssel, a tűzoltók gyorsasági bemutatóval kápráztatták el a közönséget. A programok mellett statikus bemutatók is várták az érdeklődőket, például repülőgép-szimulátor, fegyverek és drónok, a szabadtéri programok között pedig rodeobika, légvár, íjászat, légpuska és paintball-lövészet is szerepelt. A rendezvényt Bon Bon-koncert zárta.

Szöveg és fotó: Singer Éva hadnagy

HUMOR

Lebukás

Két személyügyi beosztott beszélget:
 – A klaviatúra a legszörnyűbb találmány a világon!
 – Miért?
 – Mert rögtön meghallja a főnök, ha nem dolgozol!

Majd sikerül!

A kezdő pénzügyes jelent a parancsnokánál:
 – Ezredes úr, megcsináltam a negyedéves kimutatást! Tízszer is utána számoltam.
 – Nagyszerű.
 – Tessék, itt van mind a tíz eredmény!

Marketing

Az ezrednél focimeccset rendeznek a törzs és a kommunikációs főnökség között. A mérkőzést a törzs csapata nyeri nagy fölényrel. Az ezred honlapján megjelenik a kommunikáció beszámolója a mérkőzésről: „Örömmel jelenthetjük, hogy a 2017. évi futball-szezonban a kommunikációs főnökség kiélezett csatában a második helyet szerezte meg, míg a törzs csapata, mindössze egyetlen győzelemmel, az utolsó előtti helyen végzett.”

Riposzt

Az irodában a főtörzs megunja, hogy mindenki a kopasz fején viccelődik. Egyik nap, amikor az egyik kolléga

megsimogatja a fejét, és így szól: „Pont olyan érzés, mintha a feleségem fenekét simogatnám”, cselekvésre szánja el magát. Ő is végigsimítja a saját fején, és az mondja:

– Most, hogy mondod, tényleg olyan, mint a feleséged feneké.

Diszkóban

Fiú: – Mi a foglalkozásod?
 Lány: – Az EDS Hungary EMEA North-Central HUB Központjában az ABN AMRO Teamhez tartozó Workplace Services - Service Deskjén vagyok Chat Support Agent. És neked?
 Fiú: – Őr.

Valóban?

Az öreg főtörzs a katonáknak:
 – Tudják fiúk, az a baj, hogy az okosak mindig kételkednek, a hülyék meg mindig mindenben holtbiztosak.
 – És ez tényleg így van, főnök?
 – Így hát!

A magas

Az irodába lépve a századparancsnok látja, hogy az egyik beosztottja áll az íróasztalon és éppen egy izzót csavar be a lámpába.
 – Tizedes! Legalább újságpapírra állt volna!
 – Nincs rá szükségem, százados úr. Így is elértem.

Megoldás I.

Egy kezdő ingatlanügynök kétségbeesetten hívja megrendelőjét, az öreg zászlóst:

– Uram, a vevő, aki már foglalt adott az építési telkére, most reklamál, mert kiderült, hogy az egész terület víz alatt van. Mit csináljak, visszaadjam neki az előleget?

– Hát miféle üzletkötő maga, ember?! Azonnal adjon el neki egy csónakot is!

Megoldás II.

Két törzsfőnök beszélget:
 – Te, figyelj, hogy csinálod, hogy az embereid mindig pontosan érkeznek a munkakezdésre?
 – Nagyon egyszerű: 140 behajtási engedély és 110 parkolóhely.

Gyorsaság

Egy japán törzstiszt magyarországi látogatása végeztével megy ki a repülőtérré. Egyszer csak a taxit megelőzi egy Honda.
 – Á, Honda, nagyon gyors, Japánban készült! – kiált fel a japán.
 Mennek tovább, amikor egy Toyota előzi meg őket.
 – Á, Toyota, nagyon gyors, Japánban készült! – kiált fel ismét.
 Harmadszorra egy Mitsubishi suhan el mellettük.
 – Mitsubishi, nagyon gyors, Japánban készült! – mondja ismét a turista.
 A sofőr nem szól semmit, hamarosan kiérnek a reptérre.
 – 100 000 forint lesz – mondja a taxis.
 – Micsoda? Az nagyon sok – hápog a japán.
 – Ááá, taxióra, nagyon gyors, Magyarországon készült! – válaszolja a sofőr.
 Összeállította: Berek Zsolt törzsszázlós

ITT A NYÁR, IRÁNY A FÜRDŐ

A nyári, mindannyiunkat próbára tevő kánikula elől menekülve a *Szulejmán* és *A szultana* című filmsorozatokból jól ismert török fürdőt látogatta meg Palugyai Tamás törzsrözmester egyik korábbi folyóiratszámunk társaságában. A több mint 500 év után elvonuló oszmán sereg egyik, igen jó állapotban levő hagyatéka Koszovó északi részén, Mitrovica városban található. Az ötvenes évektől múzeumként funkcionál, majd egy vendéglő elzárt részeként működtetett kulturális ritkaság napjainkban már csak korlátozottan látogatható. A magyar altisztnek azonban sikerült betekintnie.

Szöveg és kép: dr. Murinkó Attila alezredes

PONTOSÍTÁS

Folyóiratunk 2017/2. számának 7. oldalán adtuk közre a Nemzetközi bajtársaink elköszönése című írást, melynek fotóit – a közölt KTM megnevezéssel szemben – a szerző, dr. Murinkó Attila alezredes készítette.

A szerk.

TÖRTÉNELMI VISSZATEKINTÉS

A háború vasutas hősei

Kispesti vasutas emlék

Nem csupán a haditechnika és a személyi állomány utánpótlásának szállítását, valamint sebesültek kórházba juttatását biztosította a Magyar Királyi Államvasutak, de a veszteségek enyhítésére maguk a vasutasok is hadrendbe álltak. A kalauz, váltóór, kocsivezető, irodaszolga, segédmunkás hősök emlékére 1925-ben készített alkotás Budapesten (XIX. kerület) az Üllői út 266. szám alatt kapott méltó helyet.

Terézváros is emlékezik

A főváros területileg második legkisebb kerületében, a VI. kerületben, az Andrássy út és az Izabella út sarkán (a Terror Háza Múzeum szomszédságában) található az 1914–1918-as világháború hős vasutasainak Zsázkodi Csiszér János szobrász által készített és 1932-ben avatott domborműve.

A had ügye, nemzetünk fainak közös ügye

A X. kerületi Kozma utcai izraelita temetőben, katonahőseink egyik – a Honvédelmi Minisztérium által felújított – végső nyughelyén olvashatjuk: „Gorócz Dénes M. Á. V. hivatalnok a M. KIR. I-ső honvéd gyalogezred egyéves hadapród jelöltje hazánk védelmében négy havi küzdelmes dicső harcok megvívása után kórággyra kerülve halt hősi halált ifju, reménydús életének 21 éves korában...”

A nem így várt vég és következménye

A jelentős fordulatot vett és nagy veszteségeket követelő háború végéig már alig másfél év, míg a hatalmas áldozattal járó tragikus döntésig három év van hátra. Az első világháború lezárását követően a Párizs környéki békeszerződések következménye a trianoni békeszerződés lett. A trianoni tragédiára emlékezve június 4-ét a magyar Országgyűlés 2010-ben a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította.